

Кривий Ріг сьогодні. Вулиця Комінтерну.

Сьогодні Криворізький край дає добру половину руди, видобутої в нашій країні. Отже кожна друга тонна чавуну плавиться з криворізької руди. Плавиться руда Кривбасу і в домнах Польщі, Угорщини, Чехословаччини, Німецької Демократичної Республіки. А скільки продукції випускає промисловість, яка виникла і розвинулась за роки радянської влади — металургійна, машинобудівна, хімічна, легка. Вісім країн світу купляють криворізький чавун і 20 країн — прокат. Метал Криворіжжя йде в країни Європи, Азії, Африки. Машини заводу «Комуніст» можна зустріти на всіх гірничорудних підприємствах нашої Батьківщини. Перфоратори, бурові агрегати, скреперні лебідки успішно працюють в 28 країнах світу, в тому числі на шахтах і кар'єрах Куби, Болгарії, Угорщини, Румунії, Гвінеї.

Бурхливий розвиток промисловості сприяє швидкому зростанню населення гірничорудного краю. За переписом 1959 року в місті проживало 412415 чоловік. На 1 січня 1966 року міське населення становило 554,7 тисячі чоловік.¹

Криворіжжя — один з найбільших районів формування соціалістичного робітничого класу. Зараз на промислових підприємствах, будівництві, транспорті працює багато десятків тисяч чоловік. В торгівлі — 16300, в галузі науки, освіти і культури — 11400, в адміністративному апараті — 2200, в медичних закладах — 15000, в тому числі 1300 лікарів. Всього в басейні працює кілька сот тисяч робітників і службовців.

Важливо, що тут в дружбі та братерстві живуть представники різних національностей. За станом на 15 січня

¹ При написанні цього розділу використані матеріали криворізької комісії по створенню нарисів до багатотомної історії міст та сіл Української РСР.

1959 року в місті проживало: українців—106110, росіян—83917, євреїв—10780, білорусів—6101, поляків—921, молдаван—704, а також багато представників інших національностей.

Кривбас має транспортні зв'язки з багатьма містами України. Кривий Ріг—вузол залізниць, що ведуть до Дніпропетровська, Запоріжжя, Долинської і П'ятихаток. Зараз Криворізький відділок Придніпровської залізниці обслуговує територію, яка майже дорівнює Бельгії. До нього входять десятки станцій, що розташовані на території Дніпропетровської, Херсонської, Миколаївської і Кіровоградської областей.

Щодня десятки автобусів відходять з двох автовокзалів міста до Києва, Дніпропетровська, Запоріжжя, Харкова і ще до 18 міст республіки. До послуг пасажирів комфортабельні швидкісні літаки. За короткий строк пасажирів можуть добратися до Москви, Києва, Дніпропетровська, Львова, Одеси, Кіровограда.

Кривбас має хороші засоби зв'язку. Тут діють 68 поштових відділень, є 44600 радіоточок. В квартирах трудящих—93200 телевізорів та 128300 радіоприймачів.

Криворізький басейн—це не тільки шахти, збагачувальні комбінати, домни, новобудови, автовокзали, залізничні станції. Це великий культурний і науковий центр. Діти трудящих навчаються в 140 школах, в тому числі 26-ти вечірніх і 9-ти школах-інтернатах. У школах нараховується 103274 учні і 4710 вчителів. Для дошкільників та малят діють 236 дитячих садків та ясел на 34770 місць. В 19 піонерських таборах, дитячих здравницях щороку відпочивають 22000 дітей робітників і службовців.

В 4 вищих і 15-ти середніх спеціальних навчальних закладах нараховується 29300 студентів. Тут працюють 6 докторів і 138 кандидатів наук, близько 750 виклада-

ців. Кваліфіковані кадри для країни готують гірничорудний і педагогічний інститути, філіал Дніпропетровського металургійного інституту та загальнонауковий факультет Дніпропетровського університету, технікуми: гірничий, гірничозбагачувальний, будівельний, металургійний, рудничної автоматики, медичне училище. Багато трудящих поєднують роботу з навчанням. В гірничому інституті за семирічку кількість студентів вечірнього та заочного відділення зросла з 1558 до 5362 чоловік.

Чудові умови створені для духовного зростання і культурного відпочинку трудящих. Для них широко відкриті двері 46 палаців культури та клубів, 13 стаціонарних кінотеатрів, в тому числі і широкоекранних, 316 бібліотек, музичного училища і 14 музичних шкіл. Для гірників, металургів, будівельників працює міський театр ім. Т. Г. Шевченка. Найближчим часом відкривається історико-краєзнавчий музей.

Тисячі трудящих потягнулися до творчості. В 753 колективах художньої самодіяльності розвивають свої здібності 23600 самодіяльних акторів, скульпторів, танцюристів. Український народний хор заводу «Комуніст» — переможець багатьох обласних і республіканських оглядів, дипломант різних конкурсів. Драмколектив Південного гірничозбагачувального комбінату завоював звання Народного театру. Високої майстерності досягнув хореографічний колектив «Кривбас». Металург Анатолій Іванисенко автор багатьох талановитих скульптур.

Про тягу тисяч трудящих до культури і знань свідчить виникнення і розвиток народних університетів — культури, здоров'я, технічного прогресу. У них трудящі поповнюють свої знання, підвищують свій культурний рівень. Зараз працюють 39 таких університетів, в них навчається більше 12,7 тисячі чоловік.

В Кривбасі багато пам'ятників. В центрі міста, в Соцмісті, на рудниках, в селищах збагачувальних комбінатів встановлено пам'ятники В. І. Леніну, видатним діячам партії—С. М. Кірову, Г. К. Орджонікідзе, Ф. А. Сергееву (Артему), пам'ятники Т. Г. Шевченку, кілька пам'ятників Б. Хмельницькому. В центрі міста височитьobelisk в пам'ять героїв громадянської війни, а в Комсомольському парку — пам'ятник юним підпільникам-комсомольцям. В місті також споруджено багато меморіальних пам'ятників радянським воїнам, які загинули в боях за визволення Кривбасу в роки Великої Вітчизняної війни.

На окремих будинках міста встановлено меморіальні дошки. Вони розповідають про незабутні роки революції та громадянської війни на Криворіжжі. По вулиці Леніна, 56 містився штаб Червоної гвардії. По проспекту Карла Маркса, 21 в 1917—1918 роках знаходився міський комітет РСДРП(б).

Розквіт гідничорудного краю приніс великі матеріальні блага трудящим. За радянські часи трудящі одержали 3 млн. 700 тис. квадратних метрів житлової площі, 123 тисячі сімей поселилися в сучасні, з усіма комунальними зручностями квартири. В місті прокладено 806 км асфальтових доріг та тротуарів. Забезпечено широкий розвиток торгівлі, громадського харчування. В басейні працюють 830 магазинів, 587 підприємств громадського харчування.

Держава постійно турбується про здоров'я трудящих. Тепер в місті працює 22 лікарні на 6565 місць, 6 родильних будинків на 670 місць, 6 профілакторіїв, 6 диспансерів, 6 санітарно-епідеміологічних станцій, 149 оздоров'я пунктів на підприємствах, 41 аптека. Велику дослідну та лікувальну роботу веде інститут гігієни праці та профзахворювань.

Але найбільше пишаються криворіжці своїми знатними людьми, які прославили гірничорудний край активною революційною боротьбою, в боях на фронтах громадянської та Великої Вітчизняної воєн, натхненною працею в роки п'ятирічок, в період розгорнутого будівництва комунізму. Серед них імена відомих революціонерів, визначних діячів криворізької партійної організації В. А. Валявка, М. С. Монастирського, П. П. Сиволапа, В. П. Чередниченка, М. Е. Чувиріна, С. С. Тинка, А. А. Смукауса, М. М. Янова. Далеко за межами басейну пройшла слава про ратні подвиги криворіжців в роки Вітчизняної війни — А. Жовтухи, М. Решетняка, І. Демиденка, П. Щербака, про двічі Героїв Радянського Союзу Д. Глінку та В. Михлика, про Героїв Радянського Союзу Б. Глінку, І. Кобилянського, В. Дудниченка, А. Труда. Іменами багатьох з них названо шахти, вулиці, сквери.

Країна знає звитяжну працю криворіжців О. Семволоса, І. Митрофанова, А. Зінькова, П. Рожкова, С. Голубаря, Н. Єгорової, А. Денисенка, І. Буряка, О. Ростального, В. Мурзака, Г. Армашової, О. Журавльова, В. Колпака, В. Діденка, І. Кузнецова, А. Пітаде, І. Савицького, У. Биковського, Й. Галенка. Про їх трудові досягнення вже йшла мова в попередніх розділах. Тут варто ще раз підкреслити, що завдяки їх старанням та ініціативі Кривбас став колыскою славних трудових традицій, всесоюзною школою передового досвіду. Кращих людей обрано депутатами Верховної Ради СРСР, УРСР, обласної та місцевих Рад. Депутатами Верховної Ради СРСР обрано Галенка Й. О., Верховної Ради УРСР — Денисенка А. А., Перчина М. В.

Багато синів і дочок Криворіжжя стали вченими, письменниками, художниками, діячами кіномистецтва. Серед них заслужений діяч мистецтв РРФСР П. Ва-

сильєв, кінооператор В. Монахов, член-кореспондент АН УРСР С. Радіонов, українські письменники та поети М. Олійник, О. Гуреїв, Д. Ткач, Л. Юхвид, В. Шаблій, П. Глазовий та інші.

Таким є сьогодні Криворіжжя — край рудників, заводів, збагачувальних комбінатів, впорядкованих житлових кварталів, вузів, науково-дослідних інститутів, технікумів і шкіл, край високої культури та заможного життя трудівників, героїв-звитяжців, які вносять достойний вклад у всенародну побудову комуністичного суспільства.

XVIII. З поглядом у майбутнє

Країна йде в своє прекрасне майбутнє — комунізм. У всенародній боротьбі за створення матеріально-технічної бази комунізму почесне місце займають трудящі Криворізького басейну. Значні капіталовкладення у залізорудну промисловість Сходу і Центру не зменшують значення Кривбасу в розвиткові металургії Півдня і країн соціалістичного табору. Зростання видобутку йтиме головним чином за рахунок розробки та збагачення бідних залізистих кварцитів. Крім нарощування потужностей нині діючих збагачувальних комбінатів, будуть споруджуватися нові, будуватимуться також рудопідготовчі комбінати.

Ці величні завдання втілені в п'ятирічному плані розвитку Кривбасу на 1966—1970 роки. За цей час буде побудована шахта «Артем-2» (рудник ім. Кірова) потужністю 12 млн. тонн руди, розширено потужності рудників ім. Комінтерну та ім. К. Лібкнехта. Видобуток руди тут здійснюватиметься на глибинах 815—865 метрів.

В 1966 році буде завершено весь комплекс Інгулецького комбінату потужністю 8,5 млн. тонн концентрату. В наступні роки за рахунок розширення Інгулецької і Північної комбінати даватимуть 25,8 млн. тонн концентрату. На Центральному збагачувальному комбінаті стане до ладу діючих фабрика окомкування концентрату. Розпочнеться будівництво рудопідготовчого комбінату, який збагачуватиме шахтні кварцитові руди.

На розширення залізорудної промисловості Кривбасу в п'ятиріччі держава витратить понад 800 млн. крб. капіталовкладень. Це дасть можливість на кінець п'ятирічки довести виробництво руди і концентрату до 97 млн. тонн. Протягом п'ятирічки буде вироблено руди і концентрату стільки ж, як за семирічку. При цьому в 1969 році більше половини металургійної сировини дадуть гірничозбагачувальні комбінати.

Надалі підземна розробка руди проводитиметься на великих глибинах — до 1200 метрів. Вона буде вестись на основі досягнень передового досвіду, техніки, механізації та автоматизації виробничих процесів. Вже зараз конструктори та інженери працюють над проектами шахт, які будуть працювати в майбутньому. На території таких шахт будуть відсутні дробильно-сортувальна фабрика та приміщення допоміжних цехів. В забоях не побачиш бурильників з молотками в руках. Тут господарюватиме одна людина. Вона сидітиме за пультом управління.

Багато рис шахти майбутнього втілюється сьогодні на шахті «Артем-2» (рудник ім. Кірова), будівництво якої вже розпочалося. Шахта даватиме 12 млн. тонн руди на рік. Похилі паралельні стовбури, які проходять під кутом 16 градусів, будуть обладнані конвейерними лініями. Продуктивність однієї такої лінії дорівнюватиме 5000 тонн руди на годину.

Протягом нової п'ятирічки значно збільшиться потужність Криворізького металургійного заводу. В 1966 році закінчиться будівництво надпотужної домни. На кінець п'ятирічки виробництво чавуну становитиме 7,8 млн. тонн, що в 1,7 раза перевищує найвищий рівень дореволюційної Росії. Завдяки розширенню інших цехів заводу випуск сталі і прокату за п'ятирічку зросте в 1,8 та 1,7 разів.

Нарощуватимуться потужності, здійснюватиметься механізація та автоматизація підприємств машинобудівної, хімічної та легкої промисловості. Є велика потреба розвивати легку і харчову промисловість і широко залучати до праці в них жінок. У широких масштабах передбачається будівництво текстильних комбінатів, швейних фабрик та інших підприємств.

Розвиток промисловості приведе до дальшого швидкого зростання населення міста. Згодом воно збільшиться до 800 тисяч, а потім і до мільйона чоловік.

Криворожани вже знають, яким буде їх місто в 1980 році. Київський проектний інститут містобудування розробив реальний економічно обґрунтований план дальшого забудування. Це велика програма житлового, комунального та соціально-культурного будівництва. Головний архітектор міста Т. Шеремет, голова Криворізького відділення спілки архітекторів Д. Сиваченко в пресі, на численних лекціях перед трудящими розповіли про захоплюючі перспективи зростання Кривого Рога. Якщо в 1961 році житлова площа в басейні досягла 5 млн. кв. метрів, то в 1980 році вона складатиме 20 млн. кв. метрів житла.

У На півночі від теперішнього Соцміста буде зведено новий центр індустріального Кривбасу. Це буде нове місто, де проживатимуть близько 115 тисяч жителів. В центрі передбачається впорядкувати величезну площу

для святкових парадів та маніфестацій, трохи віддалік стоятиме приміщення нового оперного театру. А навколо благоустроєні квартали з багатопверховими будинками, дитячими яслами та садками, побутовими майстернями, зеленими вулицями, розкішними парками.

Місцем великого соціально-культурного та житлового будівництва буде територія північної групи рудників та збагачувальних комбінатів. Передбачається побудувати селище в районі станції Радушна і Соколівки на лівому березі Кресівського водосховища. В недалекому майбутньому цей район перетвориться в місто-супутник з багатопверховими будинками на березі каналу і Кресівського водоймища.

Біля Кресівського водоймища виросте впорядковане селище для гірників рудників ім. XX партз'їзду та ім. Фрунзе. Його з'єднає з центральною частиною житлового масиву тролейбусна лінія. Навколо селища і на березі водоймища розташуються піонерські табори, водна станція, будинки відпочинку, спортивні споруди.

Новий житловий район виникне у зв'язку з реконструкцією рудника ім. Кірова. Тут для гірників буде збудовано 510 тисяч кв. метрів житла, школи, кінотеатри, бібліотеки.

Красивою стане найдовша вулиця міста — Кремлівська, яка простяглась на 18 кілометрів від рудника ім. Кірова до селища рудника ім. Орджонікідзе. Завдяки архітектурним ансамблям, озелененню, масштабності ця вулиця буде прикрасою гірничорудного міста.

Всі райони Кривбасу будуть зв'язані тролейбусними і трамвайними лініями. З півдня на північ пройде монорельсова дорога, або повітряне метро. За короткий час трудящі зможуть добратися до будь-якої частини міста. Це поліпшить умови їх праці та відпочинку.

Кривбас служить і служитиме на радість і благо радянських людей. Він впевнено дивиться в майбутнє, і воно несе йому новий розквіт.

XIX. Окрилені XXIII з'їздом КПРС

Нові горизонти перед Криворізьким басейном відкрив вересневий (1965 р.) Пленум ЦК КПРС. Його рішення про перебудову управління промисловістю, поліпшення планування і посилення економічного стимулювання та про скликання XXIII з'їзду КПРС допомогли криворіжцям глибоко проаналізувати стан справ у гірничорудній та інших галузях промисловості, допомогли виявити невикористані резерви, привести їх в дію.

На всіх підприємствах і будовах Криворіжжя розгорнулося масове соціалістичне змагання за гідну зустріч XXIII з'їзду КПРС і XXIII з'їзду КП України. Ініціаторами змагання разом з іншими передовими колективами Дніпропетровщини виступили трудящі Північного гірничозбагачувального комбінату, тресту «Кривбасрудбуд», домобудівного комбінату і Криворізького відділку Придніпровської магістралі. Головним змістом змагання стала боротьба за успішне перетворення в життя історичних рішень вересневого (1965 р.) Пленуму ЦК КПРС, за дострокове завершення планів останнього року семирічки і квартального завдання першого року нової п'ятирічки.

Приклад передових колективів наслідували всі підприємства Кривбасу. В ході боротьби за виконання передз'їздівських зобов'язань народилося багато цінних починань, стали відомі нові герої праці.

На руднику ім. Кірова інженерно-технічні працівники, прагнучи внести гідний вклад у всенародну зустріч з'їзду комуністів, вирішили опрацювати нову технологію розробки рудних покладів. Тут було створено дві групи. Перша, куди ввійшли керуючий рудником І. Півнев, головний інженер В. Єфремов, начальник техвідділу В. Дорошенко, начальник шахти «Артем-1» Г. Чирва та інші, глибоко проаналізувала стан гірничих робіт на шахтах басейну. Друга група спеціалістів у складі начальника виробничого відділу В. Павлова, завідуючого гірничими роботами Д. Сорокіна, головного механіка рудника І. Мізерного, головного механіка шахти «Артем-1» В. Крицького побувала у гірників Уралу, вивчила там їх кращий досвід роботи і визначила можливості застосування його в Кривбасі.

Після тривалих пошуків було винайдено нову технологію розробки рудних покладів. В її основі лежить максимальна концентрація і інтенсифікація гірничих робіт з широким застосуванням техніки, в тому числі самохідної і автоматичної, полегшення фізичної праці робітника. Ефективність експлуатації досягається за рахунок фронтального ведення гірничих робіт в одному-двох блоках, які швидко відпрацьовуються. Тут застосовуються потужні скреперні лебідки, механізовані металеві люки, здійснюється автоматизація скреперування, вантаження руди з люків у вагони переводиться на дистанційне управління.

Здійснення цих заходів дало можливість різко підвищити продуктивність праці, зменшити собівартість тонни руди. Багато колективів задовго до строку виконали річний план і дали сотні тисяч тонн руди понад завдання.

На металургійному заводі ім. В. І. Леніна бригада доменщиків, яку очолює майстер Олег Даншин, закликала товаришів по роботі розгорнути змагання за право

називатися колективом ім. ХХІІІ з'їзду КПРС. У змагання включився весь цех. Його підсумки підводили кожної декади, переможцям вручали перехідний Червоний вимпел. Переможці передз'їздівського змагання одержали на постійне зберігання спеціальний пам'ятний вимпел і почесну грамоту. Кращі із кращих відвезли в Москву трудовий рапорт колективу цеху, копію вимпела і пам'ятний чавунний злиток для передачі ХХІІІ з'їзду КПРС.

Ініціативу криворіжців дружно підтримали доменщики Запоріжжя. Металурги двох міст стали на змагання за кращі трудові подарунки з'їзду. Добрих успіхів у змаганні досягла бригада І. Ремарчука, до складу якої входять М. Шатоха, М. Батцолай, А. Кириченко та інші. Славлять Батьківщину новими успіхами металурги Запоріжжя.

Радують своєю працею криворізькі будівельники. Напередодні 48-ої річниці Великого Жовтня вони здали в експлуатацію киснево-конверторний цех № 2 на металургійному заводі. Свою перемогу будівельники присвятили ХХІІІ з'їзду КПРС і ХХІІІ з'їзду КП України. ЦК КП України та Рада Міністрів Української РСР привітали будівельників.

«Центральний Комітет КП України і Рада Міністрів УРСР,— сказано в привітанні,— висловлюють впевненість в тому, що ви і надалі ще з більшою енергією будете працювати над завершенням будівництва нового киснево-конверторного цеху і освоєнням його проектної потужності, доб'єтесь дальших успіхів у всенародному змаганні на честь ХХІІІ з'їзду КПРС і ХХІІІ з'їзду КП України».

Гірники шахти ім. Кірова на два з половиною місяці раніше строку закінчили план останнього року семирічжя. В авангарді змагання йшли гірники О. Юшляк,

С. Соловійов, М. Василенко, О. Дворецький, П. Герасимов, В. Беркета. Колективи шахт «Гігант-Глибока» і «Саксагань» перевиконали план, зробили свої шахти рентабельними і прибутковими.

Відома бригада будівельників Ф. Замрія домоглася нових рекордних показників при спорудженні житлових будинків. Багатопверхові будинки вона споруджувала за 16 днів.

Включившись у всенародне змагання за виконання планів нової п'ятирічки, трудящі Криворіжжя вносять гідний вклад у боротьбу за створення матеріально-технічної бази комунізму.

З небувалим раніше розмахом розгорнули трудящі басейну соціалістичне змагання за виконання рішень ХХІІІ з'їзду партії. З ініціативи гірників О. Висоцького та В. Абліцова, будівельника О. Голуба, екскаваторника В. Мироненка, машинобудівника М. Козленка на Криворіжжі зародився славний рух за дострокове виконання п'ятирічки. Девіз патріотів: «Особистий вклад у п'ятирічку — справа кожного з нас». Учасники змагання зобов'язались виконати дворічний план до 50-річчя Жовтня, а завдання п'ятирічки — до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Почин дає чудові наслідки. Відзначаючи великий розмах змагання гірників і збагачувальників Кривбасу, газета «Правда» писала, що вони не лише успішно виконали піврічний план 1966 року, але й дали країні 1 мільйон тонн надпланової руди і концентрату. Доменщики «Криворіжсталі» виплавили понад план 32 тисячі тонн чавуну, будівельники достроково здали третій конвертор.

Партія та Уряд високо оцінюють трудові досягнення працівників Кривбасу. За успішне виконання завдань семирічки комсомольська організація міста, Південний гірничозбагачувальний комбінат та рудник імені Дзер-

жинського нагороджені орденами Трудового Червоного Прапора. Гірники О. С. Висоцький, Г. С. Зималев і Ф. М. Новіков, металурги М. С. Галатов і В. С. Кисарев, екскаваторники І. І. Стадніченко та В. К. Мироненко удостоєні найвищої честі — звання Героя Соціалістичної Праці. 885 працівників міста нагороджено орденами і медалями Союзу РСР.

Окрилені високою оцінкою партії, трудящі Криворіжжя успішно виконують накреслення XXIII з'їзду КПРС, вносять гідний вклад у боротьбу за створення матеріально-технічної бази комунізму.

З М І С Т

	Стор.
Від авторів	5
Народження басейну	
I. Передісторія Криворіжжя	11
II. Народження басейну	16
III. Невільники капіталу	22
IV. Перший штурм	28
V. Назустріч Жовтню	38
Після Жовтня	
VI. На захист Рад	59
VII. Роки відбудови	67
VIII. Велетень набирає сили	73
IX. За індустріальний Кривбас	80
X. Реконструкція	85
XI. Третя п'ятирічка	89
XII. На фронті і в тилу	95
Кривбас сьогодні	
XIII. Друге народження басейну	113
XIV. Кроки гіганта	119
XV. Нові рубежі	125
XVI. На крилах семирічки	133
XVII. Кривбас сьогодні	145
XVIII. З поглядом у майбутнє	152
XIX. Окрилені XXIII з'їздом КПРС	156

П. Л. Варгачук, А. В. Дольчук
РУДНАЯ СОКРОВИЩНИЦА ЮГА
(На українском языке)

Редактор Ф. Я. Ратушний
Художник К. К. Чернишов
Художній редактор Г. І. Глушко
Технічний редактор Л. М. Канілова
Коректор К. М. Меженна

Здано на виробництво 30/III 1966 р. Підписано
до друку 31/VIII 1966 р. Папір 70 x 108¹/₃₂ № 1.
Друк. арк. 5,125 (7,021). Обл.-вид. арк. 6,315.
БТ 10273. Зам. № 3457. Тираж 3800. Ціна 20 коп.
Т. П.-- 1966 — поз. 121.

Видавництво «Промінь»,
м. Дніпропетровськ, пр. К. Маркса, 60.

Обласна книжкова друкарня
Дніпропетровського обласного управління
по пресі, м. Дніпропетровськ, вул. Серова, 7.

У ВИДАВНИЦТВІ «ПРОМІНЬ»
вийшли з друку нові назви
масово-політичної літератури

Л. Авруцький. «СЛОВО ПРО ЗЕМЛЯКІВ».

Десять нарисів, присвячених чудовим людям Придніпров'я — старим комуністам, героям громадянської, Великої Вітчизняної воєн.

Стор. 184. Ціна 17 коп.

Д. Демерджі. «ЗА ПУТІВКОЮ ПАРТІЇ».

Нарис про молодого вченого-комуніста П. М. Демиденка, який за путівкою партії очолив один з колгоспів Межівського району на Дніпропетровщині і при активній підтримці місцевих комуністів, комсомольців, всієї громадськості артилі вивів у ряди передових колективних господарств Придніпров'я.

Стор. 138. Ціна 16 коп.

Б. Бездольний. «СМЕРТЬ ОБМИНАЄ СМІЛИВИХ».

Збірка нарисів на матеріалі Запорізької області. Герої цих нарисів — відважні воїни, які славили себе на полях Великої Вітчизняної війни.

Стор. 148. Ціна 19 коп.

Купуйте ці книжки в магазинах книготоргу, споживчої кооперації, в кіосках «Союздруку».